

Mechanicy Szanty, Stara latarnia

Słowa: Sławomir Klupś

Muzyka: trad.

Daleko za rufą pozostał m&oacute;j dom,

Na skalistym wybrzeżu, o wiele mil st&#261;d.

Zostały marzenia z dziecięcych mych dni

I stara latarnia, co wci&#261;&#380; mi si&#281; &#347;ni.

Gdy pierwszy raz w morze trza by&#322;o mi wyj&#347;&#263;;

Pami&#281;tam g&#322;os matki, jej oczy do dzi&#347;;

Gdy ju&#380; z pe&#322;n&#261; kabz&#261; wr&oacute;ci&#322;e

Zastałem dom pusty i zosta&#322;em sam.

Na wielu pok&#322;adach znalaz&#322;em sw&oacute;j dom,

Cho&#263; pieskie to &#380;ycie, nie zszed&#322;em na l&#261;d.

Tam przez ca&#322;e lata tyra&#322;em jak w&oacute;&#322;;

Dzi&#347; pierwszym po Bogu mianowa&#322; mnie Kr&oacute;l.

A kiedy mi przyjdzie do Hilo wz&#261;&#263; kurs,

Zostawi&#281; sw&#261; dusz&#281; w&#347;r&oacute;d zielonych wzg

Zm&#281;czone me cia&#322;o niech spocznie na dnie,

Ukoi si&#281; w falach i w ostatnim &#347;nie.